

בעניין: _____ סלהב ת.ז. _____

מרח' אלמנארה (חלואית סלהב) - חברון
ע"י ב"כ עוה"ד תמיר בלנק (מ.ר. 30016) ו/או השאם
שבאיטה (מ.ר. 17362) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או
עדי לנדאו (מ.ר. 29189) ו/או טארק אברהים (מ.ר. 31081)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר רח'
אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל': 6283555 - 02 ; פקס: 6276317 - 02

התובע

- נ ג ד -

1. מדינת ישראל - משרד הביטחון
2. מדינת ישראל - משטרת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים רח' עוזי חסון 4,
ירושלים 94152
טל': 6208177 - 02 ; פקס: 6222385 - 02

הנתבעות

סוג התביעה: נזיקין, נזקי גוף

סכום התביעה: עד לגובה סמכות בית המשפט הנכבד

כתב תביעה

התובע מתכבד להגיש בזאת את כתב תביעתו.

א. מהות התביעה - פגיעה קשה בקטין מירי והעדר חקירת האירוע

1. _____ סלהב, התובע, נפגע באופן קשה ביום 3.12.1993 מירי, בעת שעסק בעבודתו במרכז העיר חברון. הירי התבצע, ככל הידוע לתובע, על ידי מאבטח של הרב לוינגר, שהיה שייך באותה עת לכוחות הביטחון.
2. חקירת המשטרה שהתנהלה בנוגע למקרה, לא הצליחה להגיע אל האשמים בירי וזאת גם ובעיקר, בשל רשלנות בכל הנוגע לניהול החקירה, אשר התמקדה באירועים אחרים ולא בפגיעתו של התובע.
3. עניינה של תביעה זו היא פיצוי התובע בגין נזקיו, אשר נגרמו לו כתוצאה מהירי בניגוד לדין והחקירה הרשלנית.

ב. הצדדים לתביעה

4. התובע יליד 1978 תושב רחוב אלמנארה - חברון. התובע היה קטין בזמן האירוע נשוא התביעה. הוא נפגע ברגלו השמאלית כתוצאה מירי, נגרם לו נזק קשה ואף נכות, כמפורט להלן.

5. הנתבעת 1, מדינת ישראל - משרד הביטחון, הייתה בכל הזמנים הרלבנטיים לאירוע נשוא התביעה אחראית על פעילויות אנשי כוחות הביטחון, שביצעו את הירי ושלא מנעו אותו.

6. הנתבעת 2, מדינת ישראל - משטרת ישראל, הייתה בכל הזמנים הרלבנטיים אחראית על חקירת האירוע נשוא התביעה.

ג. עובדות המקרה

7. ביום 3.12.1993 מעט לאחר השעה 0830 היה התובע, שהיה בין 15 בלבד בעת האירוע, בסמוך לכיכר השוטר בחברון. התובע, שנהג למכור עוגות במקום, עסק באותה שעה באיסוף מרכולתו.

8. באותה שעה הגיע למקום הרב לוינגר ברכבו. ככל הידוע לתובע, אחד ממאבטחי הרב, שהשתייכו, על פי הידוע לתובע, לכוחות הביטחון, ירה לעבר התובע ללא כל התגרות מצדו.

"נספח א" קטע יומן מבצעים צה"לי בו מצוין הירי של מאבטחי לוינגר מצ"ב כנספח "א".

9. באזור הירי היו מוצבים חיילי צה"ל, אשר לא מנעו את הירי ולא עצרו את היורים.

10. התובע נפגע מכדור ברגלו. הוא נלקח על ידי עוברי אורח לבית החולים אלאהלי בחברון שם טופל ואושפז למשך שלושה ימים. בתום אותם ימים, שוחרר התובע לביתו מפאת חוסר מקום בבית החולים. לתובע נגרמה נכות רפואית ותפקודית של 10% עקב פגיעת הקליע.

"נספח ב" חוו"ד רפואית של ד"ר מיכאל לבני, מצ"ב כנספח "ב".

11. בבוקר אותו יום ה- 3.12.1993 התקיים טיול של מתנחלים בעיר חברון (להלן: **"הטיול"**). הטיול התפתח לכדי תקרית אלימה, שבמהלכה אף נורו יריות מנשק חם על ידי המתנחלים, ירי שגרם לפציעת מספר תושבים ולנזק לרכוש.

12. בעקבות אירועי אותו יום, נפתחה חקירת משטרה. החקירה התמקדה אך ורק באירועים שהתרחשו במהלך הטיול ולא נחקרו האנשים והנסיבות שהביאו לפציעתו של התובע, כל זאת, למרות שלמשטרה ולגורמי הביטחון האחרים היה ידוע, כי מדובר בשני אירועים נפרדים וכי יש צורך לחקור את שניהם.

"נספח ג" מזכר משטרתי מיום 4.12.1993, המציין את שני האירועים, מצ"ב כנספח "ג".

13. החקירה הרשלנית שהתנהלה, בצורה ובכיוון שהתנהלה, לא יכלה להביא ואף לא הביאה למציאת האשמים בירי לעבר התובע. בסופו של דבר, לאחר שהתיק הועבר לפרקליט מחוז ירושלים נסגר התיק מחוסר ראיות מספיקות.

"נספח ד" מכתב סגירה מטעם פרקליט המחוז מיום 10.8.1995, מצ"ב כנספח "ד".

14. אי חקירת האירוע שבו נפצע התובע, למרות שהייתה חובה ברורה לחקור אותו והיה ידוע עליו לגורמי הביטחון מבעוד מועד, גרמה לתובע נזק ראייתי. נזק ראייתי זה, יש בו כדי להעביר את נטל ההוכחה, כי הנזק שנגרם לתובע אינו באחריות הנתבעות, אל כתפיהן. בנוסף מקימה החקירה הרשלנית עילת תביעה עצמאית כנגד הנתבעות.

ד. אחריות הנתבעת 1

15. תקיפה

(1) התובע יטען, כי הירי לעברו שבוצע על ידי המאבטח, מהווה תקיפה כמשמעה בפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

(2) הנתבעת 1 אחראית באחריות שילוחית כלפי התובע לעוולת תקיפה שבוצעה על ידי איש כוחות הביטחון, שתחת פיקוחה ו/או השגחתה ו/או פיקודה, בכך שאשררה את מעשיו, בין היתר, כשלא נקטה נגדו כל הליך משמעותי או פלילי בעקבות האירוע, כאשר לא חקרה ולא ניסתה לחקור את נסיבות הירי וכן בשל כך שהחיילים תחת פיקוחה לא מנעו את הירי.

16. הפרת חובה חקוקה

התובע יטען, כי במעשיה ובמחדליה הפרה הנתבעת 1 את החובות החקוקות הבאות, אשר נועדו להגן על סוג האנשים עמם נמנה התובע, וכי נזקי התובע נגרמו עקב הפרת אותן חובות:

(1) סעיפים 2 ו-4 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הקובע כי אין פוגעים בגופו או בכבודו של אדם וכי לכל אדם זכות להגנה על גופו וכבודו;

(2) סעיף 11 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, לפיו כל רשות מרשויות השלטון חייבת לכבד את הזכויות הקבועות בחוק היסוד;

(3) סעיף 85 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו - 1955, הדין בשימוש בנשק שלא כדין;

(4) סעיף 124 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו - 1955, הדין בהתרשלות;

(5) סעיפים 333, 334 ו-335 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, העוסקים בגרימת חבלה;

(6) סעיפים 368, 378, 380 ו-382 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, העוסקים בתקיפה.

17. רשלנות

בנוסף ולחלופין התובע יטען, כי הנתבעת 1 התרשלה בביצוע משימתה לשמור על ביטחונו של התובע וכי התרשלותה התבטאה במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

- (1) לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודה על פי הדין לדאוג לביטחון תושבי האזור והתובע בכללם;
- (2) לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של אנשי כוחות הביטחון הפועלים מטעמה זה שירה בתובע ואלה שהיו צריכים למנוע ירי זה ולא מנעו אותו;
- (3) לא עשתה את כל שביכולתה ואת כל שהיה עליה לעשות כדי למנוע את האירוע ונזקיו;
- (4) פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות, לא שמה לב ולא השגיחה על אנשים המסורים לאחריותה;
- (5) לא צפתה את הנזק העשוי להיגרם כתוצאה ממעשיה ומחדליה, למרות שהייתה צריכה לעשות זאת;
- (6) בנוסף ולחלופין יטען התובע, כי האדם שירה בו ואלה שלא מנעו ירי זה התרשלו והנתבעת 1 אחראית באחריות שילוחית לרשלנותם בהיותם שלוחיה ו/או הפועלים מטעמה.

ה. אחריות הנתבעת 2

18. הפרת חובה חקוקה

התובע יטען, כי במעשיה ובמחדליה הפרה הנתבעת 2 את החובות החקוקות הבאות, אשר נועדו להגן על סוג האנשים עמם נמנה התובע, וכי נזקיו נגרמו עקב הפרת אותן חובות:

- (1) סעיפים 3 ו-5 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א - 1971, שעניינם תפקידיה של המשטרה במניעת עבירות וחקירתן;
- (2) סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, שעניינו חובת המשטרה לחקור עבירות שנודע לה על ביצוען.

19. רשלנות

בנוסף ולחלופין יטען התובע, כי הנתבעת 2 התרשלה במילוי תפקידה לשמור על ביטחונו של התובע, לחקור את אירוע הירי ולהביא לדין את מבצע הירי וכי רשלנותה התבטאה במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- (1) לא חקרה את אירוע הירי של מאבטחי הרב לוינגר, למרות שהוא היה ידוע לה;

(2) לא גבתה עדות ממאבטחי הרב לוינגר והרב עצמו, למרות שהייתה צריכה לעשות זאת;

(3) לא חקרה את האירוע כפי שמשטרה סבירה הייתה צריכה לחקור בנסיבות המקרה;

ו. **נזקי התובע**

התובע יטען, כי כתוצאה ממעשי ומחדלי הנתבעים, כמפורט בכתב התביעה, נגרמו לו הנזקים המפורטים להלן:

20. הנזק המיוחד

(1) **הפסד השתכרות** - בטרם הפגיעה עבד התובע כמוכר עוגות. הוא הרוויח כ- 150 ₪ ביום. לאחר הפגיעה נאלץ להעדר מעבודתו במשך 3 חודשים. סה"כ אם כן הפסיד התובע הכנסה של כ- 10,000 ₪ נכון להיום.

לאחר שהתאושש מעט מהפגיעה הראשונית התקשה התובע לשוב לעבודתו הרגילה. הוא מעריך, כי הפסדי ההשתכרות כתוצאה מהפגיעה מגיעים מאז לסכום המוערך על ידו נכון ליום הגשת התביעה ב- 10,000 ₪ נוספים.

(2) **טיפולים רפואיים** - לאחר האירוע נזקק התובע לתרופות וכדורים לשם טיפול ונגד כאבים. עד היום הוא מוציא כ- 100 ₪ בשבוע על תרופות.

בנוסף עבר התובע שני ניתוחים ברגלו, אשר עלו לו כ- 2,500 ₪.

סך הכל הוציא התובע עד היום על טיפולים רפואיים, סכום המוערך על ידו בסך של כ- 25,000 ₪.

(3) **עזרת צד ג'** - לאחר הפגיעה נזקק התובע, שהיה ילד צעיר, לעזרתה וליוויה של אמו, אשר סעדה אותו, החליפה את תחבושותיו ועזרה לו בתנועה. לצורך התביעה התובע מעמיד את שווי עזרה זו על סך גלובאלי של 10,000 ₪.

21. הנזק הכללי

(1) **אובדן השתכרות בעתיד** - לתובע 1 נקבעה נכות רפואית ותפקודית של 10%. כיוון שהתובע נמצא בראשית דרכו בשוק העבודה, יתבקש בית המשפט לקבוע את הבסיס לנזק בראש נזק זה על פי השכר הממוצע המשוער במקום מגוריו של התובע ובסה"כ כ- 70,000 ₪.

(2) **כאב וסבל** - התובע אושפז, כאמור, לתקופה של שלושה ימים בבית החולים אלאהלי ושחרר, רק מפאת חוסר מקום בבית החולים. במשך זמן רב הוא סבל מכאבים עזים ברגלו, התקשה בשינה, בתנועה, בהליכה ובעמידה. בית המשפט הנכבד יתבקש לפסוק סכום הולם כפיצוי עבור סבלותיו של התובע.

ז. כללי

22. לבית המשפט הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה.

23. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדיון, ולחייבם לשלם לתובע את נזקיו כמפורט בכתב התביעה בתוספת הוצאות משפט, הכל בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.

היום : 22 מאי, 2002

תמיר בלנק, עו"ד
מ.ר. 30016
ב"כ התובע